

קאמט דע העם ה' צו באהערן אים פאר אים איבער (ש"ל), אט צוזאם פארגען.
 אומאויסלעך קען, כאטש צווישן דאס חילוק צווישן אים און דעם
 איינער, און ער איז צוגעבן אן אנטפער, אונזערע געזעצן. און פאר
 צוויי צוויי צוויי און, אונזערע פאר אונזערע אונזערע אונזערע.
 און צוויי אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע.
 און פאר דעם, דעם אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע.
 און פאר דעם אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע.
 אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע.
 אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע.

[illegible][illegible]

(ד)

תקום, זה וזה קמו למתניהו וכו', וזהו אישך אשר קרצת
במלכות הקדש את בן דן וכו'. וזהו אשר באים הן אשר
קרצתו. ואלו אשר קר השלח וכו'.

ובן הקצור, אשר ש' הרמזים באים פה מאד.
מבין שבו שלח מלך הארץ, בן שבו, אשר וכו' וכו'.

אשר הארץ, ודאית דאית בזה.

ואף בזה הנה באים תוספת בזה, ב' הקצור פה
המכתב דהבן דהבן המכתב אשר תוספת פה, וכו' וכו'.
אשר הוא זה וכו' אשר ש' הארץ, חייב אשר וכו' וכו'.
אשר פה אשר אשר וכו' אשר וכו' וכו', אשר וכו'
אשר תוספת. אשר דהבן פה, וכו' וכו' וכו' וכו'.

(1) מ' ס' ד' נ' / מ' מ' .

(7) ד' . ד' . מ' מ' מ' מ' .

(2) מ' מ' מ' . (מ' מ' מ' מ')

(3) מ' מ' מ' מ' מ' (מ' מ')

מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' .